

Dictatorvriendje brengt VB'ers naar de Krim

De Morgen - 19 Mar. 2014

Pagina 9

Wil je als dictator of Vladimir Poetin een fraai ogend rapport dat beaamt dat je volksraadpleging een toonbeeld van transparantie was? Eén adres: in Charleroi, bij Luc Michel. 'Fascinerend hoe hij vanuit de marginaliteit zo veel deuren geopend krijgt.'

Hij is al jaren verwickeld in een geschil met Wikipedia. Dat noemt hem slippendrager van onder meer Slobodan Milosevic, Mouammar Kadhafi en Saddam Hoessein. Toch is het niet dat wat steekt. Er staat dat hij ooit bij het Franse neonaziclubje FANE zat en lid was van de Europese Fascistische Raad. "Ik ben fascist noch racist", zegt Luc Michel aan de telefoon vanuit Simferopol op de Krim. "In onze beweging zit sinds kort een Turk. Dan ben je toch geen racist?" Op uitnodiging van Michel en zijn ngo Eurasian Observatory for Democracy & Elections (EODE) streken donderdag drie politici van Vlaams Belang neer in de Krim. Om - tot grote ergernis van Gerolf Annemans - te waken over een correct verloop van het referendum. Naast Jan Penris en Christian Verougstraete was er ook Frank Creyelman. Hij zat volgens aanwezige journalisten vanaf 's ochtends aan het bier en kreeg geen zinnig woord uitgebracht wegens te dronken. "Destabilisatie", sneert Michel. "Creyelman was gewoon moe. Van het harde werk."

30 jaar geruzie

Bij ResistanceS, de waakhond van Franstalig extreem rechts, heeft Manuel Abramowicz het lastig om voor Luc Michel (55) een hokje te vinden: "Hij is een discipel van Jean Thiriart, Belgisch oorlogscollaborateur en boegbeeld van naoorlogs extreem rechts. Je vindt Michel in de jaren zeventig terug in kringen rond Front de la Jeunesse. Hij heeft nog met Roeland Raes (holocaustontkenner, DDC) fascistische congressen georganiseerd. Hij kent vast nog meer volk bij Vlaams Belang." "Ik heb alles gelezen wat de man schreef. Als hij spreekt van een jeugdzonde, geloof ik hem. Waar hij van droomt is een Europa van Dublin tot Vladivostok. Eurazië, als blok tegen de VS. Zijn grote idool is Stalin. Ik zie hem als enigmatisch personage in de coulissen. Want hij kreeg het wel gedaan. Hij had contacten met het regime van Kadhafi, hij stond dicht bij dochter Aïcha Kadhafi. Toen Saddam het nog voor het zeggen had, kon hij zich met een telefoontje binnen praten bij een Iraakse minister." Luc Michel woont in Charleroi. Rond zijn Parti Communautaire National (PCN) cirkelen enkele figuren die aanleunen bij extreem rechts. Het is een milieu dat al dertig jaar vechtend over de straatstenen rolt. Iedereen wil graag een partij die FN heet, want dat de merknaam is in Wallonië erg gegeerd, maar Jean-Marie en dochter Marine willen met het geruzie niks te maken hebben. Michel zag zich ooit door een ex-medestander vals beticht van pedofilie. Met een videocassette erbij. "Ergens toch fascinerend", vindt Abramowicz, "hoe hij vanuit deze marginaliteit zo veel deuren geopend krijgt."

Druk-druk-druk

Met de EODE zag Michel eerder toe op de verkiezingen in Kameroen. Wie zijn organisatie financiert, laat hij in het midden. "Wij krijgen giften van her en der. Als Annemans zegt dat Poetin ons heeft betaald, liegt hij. We zijn gegaan op uitnodiging en het was hard werken. In drie dagen hebben we tien uur geslapen. De delegatie bestond uit mensen van kleine antisysteempartijtjes. Catalaanse nationalistenvan zij aan zij met Baltische communisten. Alleen het Franse FN ontbrak. Ja, omdat ik mensen van FN geen hand geef. Nooit." Volgens Abramowicz is het duidelijk dat Michel wordt gefinancierd door buitenlandse inlichtingendiensten. "Tegenwoordig staat hij dicht bij Alexander Doegin, van de Nationale Bolsjewistische Partij en raadgever van Poetin. Het geld komt vast van daar."

DOUGLAS DE CONINCK

Copyright © 2012 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden